

Αθανασία Δοκανάρη

Θα ξεκινήσω από τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα:

Η κόρη μου είναι μαθήτρια της πρώτης Γυμνασίου στο τμήμα Α2 του 8ου Γυμνασίου Αθηνών. Μετά την ανεύθυνη κυβερνητική απόφαση για το άνοιγμα των σχολείων, χωρίς κανένα σοβαρό μέτρο προστασίας και κρατικής μέριμνας, με αντιξοότητες και με συνωστισμένους μαθητές ανά τμήμα, οι ελπίδες μου σαν γονιός για μια ομαλή και όσο το δυνατόν ακίνδυνη παρουσία των παιδιών στο σχολείο, εναποτέθηκαν στην- ήδη γνωστή- ευσυνειδησία των καθηγητών και στις δικές μου προσπάθειες και ενέργειες (παρά το οικονομικό κόστος) για τήρηση των υγειονομικών οδηγιών (μάσκες, αντισηπτικά κ.λ.π.) υπολογίζοντας όμως, α μη τι άλλο, πως στην εμφάνιση του πρώτου διαγνωσμένου κρούσματος, θα υπήρχε και η άμεση κινητοποίηση των «αρμοδίων», ούτως ώστε να διασφαλιστεί η υγεία των παιδιών, των εκπαιδευτικών και φυσικά του οικογενειακού περιβάλλοντος των μαθητών. Τελικά αυτό που φοβόμουν εγώ - αλλά φαντάζομαι και όλοι οι γονείς - συνέβη και στο σχολείο του παιδιού μου : Την βδομάδα που μας πέρασε, συμμαθήτρια στο ίδιο τμήμα, με την κόρη μου διαγνώστηκε θετική στον κορωνοϊό, κάτι φυσικά που μπορεί να συμβεί στον καθένα μας. Από κεί και πέρα όμως και παρά τις ομολογουμένως συγκινητικές και αγωνιώδεις κινήσεις των εκπαιδευτικών, ο επίσημος κρατικός μηχανισμός είναι κυριολεκτικά ανύπαρκτος. Ο Δήμος Αθηναίων, αρνήθηκε κυριολεκτικά να κάνει απολύμανση του σχολείου, με το αιτιολογικό ότι το αποτέλεσμα του τεστ βγήκε στο τέλος της βδομάδας και εφόσον μεσολαβεί Σαββατοκύριακο ΔΕΝ χρειάζεται απολύμανση το σχολείο γιατί ο ιός θα χαθεί. Φυσικά δεν θέλησαν να σκεφτούν το αυτονόητο, πως αν κάποια παιδιά είχαν μολυνθεί έστω και χωρίς συμπτώματα, την Δευτέρα 8 Φλεβάρη το σχολείο θα είναι εστία μόλυνσης. Παρόλα αυτά το σχολείο κατόπιν άνωθεν εντολών λειτούργησε κανονικά αν και οι πλειονότητα των γονέων επέλεξε να μην στείλει τα παιδιά στο σχολείο. Επίσης, ενώ το φυσιολογικό, το ανθρώπινο αλλά και σωστό από υγειονομικής άποψης, είναι - εκτός της απολύμανσης όλου του σχολείου - να κλείσει το συγκεκριμένο τμήμα που λογικά τα παιδιά και οι καθηγητές ήρθαν σε επαφή με την άτυχη μαθήτρια και να διεξάγει ο ΕΟΔΥ επιτόπια τεστ σε καθηγητές και μαθητές (η πολυδιαφημιζόμενη ιχνηλάτηση) και αναλόγως των αποτελεσμάτων να παρθούν ανάλογα μέτρα, τόσο ο Δήμος όσο και ο ΕΟΔΥ, προτίμησαν να αποκρύψουν το γεγονός προφανέστατα

για να καλύψουν την παντελή έλλειψη σχεδίου αντιμετώπισης της επιδημίας από την κυβέρνηση, το υπουργείο Παιδείας και το υπουργείο Υγείας.

Μέσα απ αυτή την συνειδητή κυβερνητική απραξία διαπίστωσα τα εξής :

Οι εκπαιδευτικοί έχουν κληθεί να είναι στις πρώτες γραμμές της μάχης που ονομάζεται “κορωνοϊός” απροστάτευτοι και απολύτως εκτεθειμένοι.

Παρά τις κυβερνητικές εξαγγελίες δεν ακολουθείται καμία διαδικασία ιχνηλάτησης σε περίπτωση εύρεσης θετικού κρούσματος σε τάξη, με αποτέλεσμα η εικόνα των θετικών στον ιό μαθητών και εκπαιδευτικών να είναι ψευδής και επομένως να υπάρχει μεγάλη και ανεξέλεγκτη διασπορά του ιού.

Οι γονείς του σχολείου και μόνο όσοι έχουν οικονομική δυνατότητα, κάνουν τεστ στα παιδιά τους με προσωπικά τους έξοδα. Προς ενημέρωση, τέσσερα τεστ σε μια οικογένεια στοιχίζουν 100 τουλάχιστον ευρώ και αν είναι μοριακά 240 ευρώ. Σε περίπτωση επανάληψης, επειδή δεν υπάρχει ιχνηλάτηση, πρόνοια και καταγραφή το κόστος ξεπερνάει κατά πολύ τον μέσο μισθό μιας οικογένειας.

Είναι αυτονόητο λοιπόν ότι, βάσει των οδηγιών που ισχύουν, το σχολείο θα έπρεπε να κλείσει άμεσα και να ξεκινήσει η ιχνηλάτηση που προβλέπεται σε περιπτώσεις διαπίστωσης κρούσματος. Δυστυχώς όμως αγνοήθηκε και εξακολουθεί να αγνοείτε, η αγωνία των μαθητών, των εκπαιδευτικών και των γονιών στο όνομα μιας προσπάθειας εξαγνισμού και αγιοποίησης των κυβερνητικών χειρισμών.